

ΆΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ



Άριθμός 381 • Χειμώνας - Άνοιξις 2020



ἍΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ
ΑΓΙΩΝ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ ΚΑΙ ΙΟΥΣΤΙΝΗΣ ΦΥΛΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

• ΕΤΟΣ ΜΗ' • ΤΟΜΟΣ ΙΖ' • ΧΕΙΜΩΝΑΣ - ΑΝΟΙΞΙΣ 2020 • ΤΕΥΧΟΣ 381 •

ISSN 1108-4030

Περιεχόμενα

- Τὸ Ἅγιον Πνεῦμα στήν ζωὴ τοῦ πιστοῦ, Μακαριστοῦ Μητρ. Κυριανοῦ 161
- «Ἐὰν δὲν ἦμουν ταπεινὸς καὶ πρᾶος», Ἱεροῦ Χρυσοστόμου 162
- Ὁ Πανάγιος Σταυρὸς 164
- Πῶς νὰ ἡρεμήσουμε στὶς μέρες τοῦ κορωνοϊοῦ 166
- Ἡ Πανήγυρις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας 168
- **Θαῦμα** τῆς Ἁγίας Ξένης τῆς Ρωσίδος τῆς διὰ Χριστὸν Σαλῆς 172
- **Σειρὰ** βαθμίδων ἀνυψώσεως πιστοῦ κατὰ τὴν Θ. Λειτουργία 173
- **Ἔβδομο** ἐτήσιο Μνημόσυνο Μακαριστοῦ Πατρὸς ἡμῶν Κυπριανοῦ 175
- «**Καὶ** ἐσεῖς ἀπὸ μόνοι σας βλέπετε
ὅτι βρισκόμαστε σὲ μιὰ ἀποκαλυπτικὴ κατάσταση» 176
- «**Τρία** ὄπλα ἔχουμε ἐμεῖς ἐναντίον τοῦ διαβόλου»



Φωτογραφία ἐξωφύλλου:

Ἡ Ζωοδόχος Πηγή, Εἰκόνα Φίλιππου Μαρκόπουλου.

ΑΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

† Ἰδρυτής: Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανός,
Κτήτωρ καὶ πρῶτος Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς († 17/30.5.2013)

• **Ἰδιοκτήτης:** Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς. • **Ἐκδότης-Διευθυντής:** Ἐπίσκοπος Γαρδικίου Κλήμης. • **Συντάσσεται** ὑπὸ Ἐπιτροπῆς. • **Ἡλεκτρονικὴ Ἐπεξεργασία:** Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης. • **Telefax:** 210 2411080. • **E-mail:** im@agioskyprianos.org • **Ἱστοσελίδες** στὸ Διαδίκτυο: www.hsir.org καὶ www.agioskyprianos.org • **Ἐκτύπωσης-Βιβλιοδεσία:** «ΒΙΒΛΙΟΤΕΧΝΙΑ», Ζωοδόχου Πηγῆς 52Α, Ἀθήνα, τηλ. 210 3801844. • **Ἐπιστολαὶ** καὶ προαιρετικαὶ εἰσφοραὶ νὰ ἀποστέλλωνται εἰς Ἱερὰν Μονὴν Ἁγίου Κυπριανοῦ, Α.Γ. 112 – 133 51 ΦΥΛΗ.



Εὐκτῶμα Πατερικὰ Μηκύνματα



Τὸ Ἅγιον Πνεῦμα στὴν ζωὴ τοῦ πιστοῦ

Μακαριστοῦ Μητροπολίτου
Ὡρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανοῦ (†2013)

Η ΜΝΗΜΗ τοῦ Ὁσίου Σερα-
φεῖμ τοῦ Σάρωφ μᾶς θυμίζει
πάντοτε τὴν θαυμάσια καὶ θεό-
πνευστη διδασκαλία του, ὅτι «ὁ
σκοπὸς τῆς χριστιανικῆς ζωῆς
εἶναι ἡ ἀπόκτησις τοῦ Ἁγίου Πνεύ-
ματος».

Οἱ μωρὲς παρθένες
τοῦ Εὐαγγελίου δὲν εἶχαν
λάδι, δηλαδὴ τὴν Χάρι τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος· εἶχαν
βέβαια ἀρετές, ἀλλὰ δὲν
ἐπεδίωκαν διὰ μέσου αὐ-
τῶν νὰ ἀποκτήσουν τὸ
Ἅγιον Πνεῦμα.

Ὅσοι νομίζουν, ὅτι θὰ
σωθοῦν βασιζόμενοι στὸ πλῆθος
μόνο τῶν καλῶν πράξεών τους,
πλανῶνται. Οἱ ἀρετές δὲν εἶναι
αὐτοσκοπός. Ἐπιδιώξις μας πρέ-
πει νὰ εἶναι τὸ νὰ ἐξασκοῦμε τίς
ἀρετές στὸ Ὄνομα τοῦ Χριστοῦ
γιὰ νὰ λάβουμε τὴν Χάρι τοῦ
Θείου Παρακλήτου.

Ἡ ψυχὴ ποὺ δὲν ἔχει ζω-
οποιηθῆ ἀπὸ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα
εἶναι νεκρά, εἶναι μία «μωρὰ
παρθένος», ἡ ὁποία θὰ κλεισθῆ

ἔξω ἀπὸ τὸν Παράδεισο.

ΜΕΣΑ στὸ εὐλογημένο Σῶμα
τοῦ Σωτῆρος μας Χριστοῦ ὁ
ἄνθρωπος λυτρώνεται, μετα-
μορφώνεται, μεταστοιχειώνεται
καὶ σώζεται «διὰ τῶν Μυ-
στηρίων τῆς Ἐκκλησίας
καὶ τῶν ἁγίων ἀρετῶν με-
τὴν δύναμιν καὶ τὴν χάριν
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος».

Τὸ δυστύχημα εἶναι,
ὅτι δὲν ὑποτιμᾷ μόνον ἡ
αἰρετικὴ Δύσις τὸ Ἅγιον
Πνεῦμα, ἀλλὰ καὶ οἱ
Ὁρθόδοξοι ἐκεῖνοι, οἱ
ὁποῖοι ρίπτουν τὸ βάρος τῆς
χριστιανικῆς τους ζωῆς στὴν
δρασί καὶ στὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα
τοὺς ἀπορροφοῦν καὶ τοὺς ἐξο-
μοιώνουν μὲ τοὺς παντοίους
κοινωνικοὺς ἐπαναστάτας τῆς
ἐποχῆς μας, ποὺ δὲν μποροῦν
τελικά νὰ δώσουν μία χριστιανικὴ
μαρτυρία ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ.

Τὸ Εὐαγγέλιον ὁμῶς τοῦ Χρι-
στοῦ μας εἶναι Ἀποκάλυψις,
τὴν ὁποία βιώνει ὁ ἄνθρωπος μὲ





«Ἐὰν δὲν ἤμουν ταπεινὸς καὶ πρᾶος...»

Γεροῦ Χρυσοστόμου

[...] Ἄς γνωρίσωμεν τὴν φύσιν ἡμῶν τὴν φθαρτὴν· ἄς ἐνθυμηθῶμεν τὰ ἀμαρτήματά μας· ἄς μάθωμεν ποιοὶ εἴμεθα, δηλαδή πρόσκαιροι, καὶ φθαρτοί, καὶ φθάνει μόνον τοῦτο εἰς ὑπόθεσιν τῆς ταπεινοφροσύνης· διότι εἰς τοῦτο ὁ ἄνθρωπος γνωρίζει τὸν ἑαυτόν του, ὅτι δὲν ἦναι τίποτα· διότι δὲν εἶναι ἄλλος τρόπος, ὅπου νὰ κάμη τις φίλον τὸν Θεόν, ὡς νὰ μετῶ τὸν ἑαυτόν του μικρότερον ἀπὸ ὄλους τοὺς ἀνθρώπους· διατὶ λέγει ὁ Χριστός: «Δεῦτε πάντες πρὸς με, καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶός

εἶμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ»!

Ἐγὼ εἶμαι Θεός, καὶ Υἱὸς Θεοῦ τοῦ Μεγάλου Βασιλέως τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τῆς γῆς, καὶ ἐὰν δὲν ἤμουν ταπεινὸς καὶ πρᾶος δὲν ἤθελα κάμη πτωχὴν Μητέρα· ἐὰν δὲν ἤμουν πρᾶος δὲν ἤθελα ἔλθει πρὸς ἐσᾶς, ἐγὼ ὁ Ποιητὴς τῆς Κτίσεως καὶ Δημιουργὸς τῆς φαινομένης καὶ μὴ φαινομένης· ἐὰν δὲν ἤμουν πρᾶος δὲν ἤθελα καταβῆ ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς νὰ γένω ἄνθρωπος ὡς καὶ σᾶς· ἂν δὲν ἤμουν πρᾶος καὶ ταπεινός, δὲν ἤθελα γεννηθῆ εἰς τὸ παχνὶ τῶν ἀλόγων



τὸν φωτισμὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· πρέπει νὰ ἐνεργούμεθα ἀπὸ τὸν Θεῖο Παράκλητο γιὰ νὰ μεταλαμπαδεύσουμε τὸ φῶς τῆς Χάριτος. «Οὐδεὶς δύναται εἰπεῖν Κύριον Ἰησοῦν εἰ μὴ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ».

ΜΕ ΠΟΘΟ πολὺ καὶ λαχτάρα καὶ θέρημη πνευματικὴ πρέπει συνεχῶς νὰ παρακαλοῦμε τὸ Πανάγιον Πνεῦμα νὰ ἔλθῃ καὶ νὰ σκηνώσῃ μέσα μας, νὰ πληρώσῃ τὴν ὑπαρξί μας, νὰ μᾶς ἀξιώσῃ νὰ προφέρουμε τὸ «Κύριε ἐλέησον» μὲ βαθιὰ συναίσθησι καὶ συντριβή, νὰ μᾶς βοηθήσῃ νὰ ἔχουμε δάκρυα μετανοίας καὶ

νὰ στενάζουμε τελωνικῶς στὴν προσευχή μας.

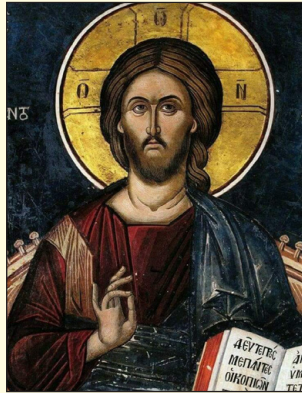
Τέλος, νὰ μὴ λησμονοῦμε τὴν θεμελιώδη ἀλήθεια, ὅτι οἱ ἀρετὲς εἶναι τὰ ἐργαλεῖα καὶ τὰ μέσα, μὲ τὰ ὁποῖα θὰ καθαρισθοῦμε γιὰ νὰ ἀποκτήσουμε τὸ Ἅγιον Πνεῦμα· ποτὲ δὲν εἶναι σκοπός, ὅπως διδάσκει καὶ ὁ Ἅγιος Διάδοχος Φωτικῆς:

«Ἡ νηστεία ἔχει μὲν καθ' ἑαυτὴν καύχημα, ἀλλ' οὐ πρὸς τὸν Θεόν· ἐργαλεῖον γάρ ἐστιν, ὡσπερ εἰς σωφροσύνην ρυθμίζον τοὺς θέλοντας. Οὐ δεῖ ἐπ' αὐτῇ μέγα φρονεῖν τοὺς τῆς εὐσεβείας ἀγωνιστάς, ἐκδέχεσθαι δὲ μόνον ἐν πίστει Θεοῦ τὸ πέρασ ἡμῶν τοῦ σκοποῦ».

(2006)

ζῶων, ὅπου εἶχα τοῦ κόσμου ὅλου τὸν πλοῦτον, καὶ τὰ παλάτια τῶν Βασιλέων, καὶ Ἀρχόντων· ἂν δὲν ἤμουν ταπεινός τῇ καρδίᾳ καὶ ὑπομονητικὸς δὲν ἤθελα δώσει τὸν νῶτον μου εἰς μάστιγας, καὶ εἰς θάνατον διὰ τοὺς αἰχμαλώτους· ἂν δὲν ἤμουν ταπεινός καὶ ἀνεξίκακος, ἄλλοι ἐχρεωστοῦσαν νὰ πάθουν καὶ δὲν ἔπαθαν, καὶ ἐγὼ ὅπου δὲν ἐχρεώστων, ἐπλήρωσα τὸ χρέος τους, διὰ ἐκείνους. Οὕτω λοιπὸν εἶμαι πρῶς καὶ ταπεινός, ὅτι σεῖς ἐσφάλετε, καὶ ἐγὼ ἐδάρην καὶ ἐθανατώθην· οὕτως εἶμαι ταπεινός, καὶ παρακαλῶ τοὺς δούλους μου νὰ κάμνουν καλά, καὶ δὲν ἐντρέπομαι, διὰ νὰ μὴν ἀναγκασθῶ εἰς ὄργην καὶ τοὺς κολάσω.

Ὅταν λοιπὸν ἔλθης εἰς τέτοια ἔννοια, θαύμασε εἰς τὴν ταπεινώσειν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ταπεινώσου καὶ σὺ ὅποιος καὶ ἂν ἦσαι· καὶ βάλε εἰς τὸν νοῦν σου, πῶς ἐκατέβη ὁ Αὐθέντης σου ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς εἰς τὴν γῆν, καὶ ἀπὸ τὴν γῆν εἰς τὸν ἄδην, καὶ τότε δὲν θέλεις ἐπαινέσει τὸν ἑαυτὸν σου, ἀλλὰ μάλιστα θέλεις καταγελάσει τὴν ἀνοησίαν σου, διότι δὲν ἔκαμες ποτὲ κάμμίαν ταπεινώσειν. Ἐάν δὲ καὶ εἶσαι ταπεινότερος ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, μὴ διὰ τοῦτο μέγα φρόνει, μηδὲ ἄλλους ὀνειδίξει, διὰ νὰ μὴ χάσης τὸ καύχημά σου καὶ τὸν κόπον σου ὁμοῦ καὶ τὴν τιμὴν σου. Διὰ τοῦτο ταπεινοφρονεῖς διὰ νὰ ἐλευθερωθῆς ἀπὸ τὴν κενοδοξίαν· ἐάν δὲ καὶ διὰ τῆς ταπεινοφροσύνης πέσης εἰς ὑπερηφανίαν, καλλίτε-



ρον ἦτον νὰ μὴν ἐταπεινοφρόνης· διότι πολλοὶ πολλαῖς φοραῖς φαίνονται πρὸς ἡμᾶς, πῶς εἶναι καλοὶ καὶ ἐνάρετοι, καὶ ἐκεῖνοι εἶναι χειρότεροι καὶ πονηρότεροι ἀπὸ ὅλους.

Ἀλλὰ τοὺς τοιοῦτους ἀφίνοντες, ἐπὶ τοὺς πολιτευομένους θεαρέστως νὰ εἰποῦμεν. Ποῖοι εἶναι ἐκεῖνοι ὅπου γνωρίζουν καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἔργα νὰ κάμνουν, τὸ δὲ κεφάλαιον τῶν ἀρετῶν τὴν ταπεινοφροσύνην τὴν ἀμελοῦν; Διὰ τοῦτο ἄφηκεν αὐτοὺς ὁ Θεός, διὰ νὰ μάθουν ὅτι ὄχι μὲ τὴν ἰδικὴν τους δύναμιν ἐκατώρθωσαν ἐκεῖνα τὰ καλά ἔργα, ἀλλὰ τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ· διότι πρῶτης λέγεται ὄχι ὅποταν τις ἀδικηθῆ παρά τινος δυνάστου καὶ ἀδικητοῦ καὶ ὑπομένει πρῶς, ἀλλ' ὅταν ἀδικηθῆ ὑπὸ εὐτελῶν καὶ ποταπῶν ἀνθρώπων πειραζόμενος καὶ ὑπομένων...

Διὰ τοῦτο καὶ σὺ, ἀδελφέ, ἐάν θέλης νὰ κάμης τὰ ἔργα σου μεγάλα, μὴ βάνης μὲ τὸν νοῦν σου πῶς εἶναι μεγάλα, ἀλλὰ λέγε πῶς ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ τὰ ἐκατώρθωσε, διὰ νὰ ἔχῃς τὸν Θεὸν χρεώστην, ὄχι μόνον τῶν κατορθωμάτων, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν καλὴν σου γνώμην. Ἐάν λοιπὸν θέλης νὰ ἦσαι ταπεινόφρων, μὴ μὲ λόγια μόνον καὶ σχήματα δείχνης τὴν ἀρετὴν σου, ἀλλὰ καὶ μὲ λόγια καὶ μὲ ἔργα· καὶ μὴ πρὸς μὲν τὸν ἕνα φαίνεσαι ταπεινός, πρὸς δὲ τὸν ἄλλον ἀνήμερον θηρίον, ἀλλ' εἰς ὅλους πρέπει νὰ ἦσαι γλυκὺς καὶ ταπεινός, εἴτε φίλος ἦναι, εἴτε ἐχθρός, εἴτε μέγας, εἴτε μικρός. Διότι τοῦτο εἶναι ἀληθινὴ





Ὁ Πανάγιος Σταυρὸς

Η προσκύνηση τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ στήν Ἐκκλησία μας εἶναι κατὰ τὴν Ὑμνολογία τῆς γεγονόσ ἀγαλλιάσεως καὶ εὐφροσύνης οὐρανοῦ καὶ γῆς. Διότι ὅσοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ προσέρχονται στοὺς Ναοὺς γιὰ νὰ τὸν κατασπασθοῦν μὲ εὐλάβεια καὶ φόβο Θεοῦ, λαμβάνουν ἀγιασμό χάριτος.

Ἡ ἐπαφή μὲ τὰ σύμβολα τῆς Πίστεώς μας, τὰ ὁποῖα μὲ ὑλικά μέσα συνδεδεμένα μὲ τὴν σωτηρία μας, παραπέμπουν στήν θεία πραγματικότητα, εἶναι πράξη εὐλογίας καὶ παροχῆς θείας δωρεᾶς.

Εἰδικῶς ὁ Τίμιος καὶ Ζωοποιὸς Σταυρὸς, τὸ ὄργανο τῆς Σωτηρίας μας, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ὁ Κύριος καὶ Θεός

μας Ἰησοῦς Χριστὸς ἀνασταύρωσε τὴν ἁμαρτία καὶ τὸν «ἐφευρέτην» αὐτῆς διάβολον, ἀποτελεῖ γιὰ τοὺς πιστεύοντες πηγὴ ἀγιάσματος, ὡς αἴτιος τῆς θεώσεως καὶ σωτηρίας μας.

Προσερχόμαστε λοιπὸν σὲ προσκύνηση τοῦ Τιμίου Σταυροῦ παρακλητικά, μὲ ἐγκάρδιο αἶτημα νὰ μᾶς ἐνδυναμώσῃ, ὥστε νὰ βαδίζουμε μὲ εὐσέβεια τὴν ὁδὸ πρὸς τὸν Οὐρανόν, ἐκεῖ ποὺ μᾶς ἀναμένει θεία δόξα καὶ εὐφροσύνη αἰῶνια.

Ἡ πορεία αὐτὴ εἶναι ὡς γνωστὸν δύσκολη καὶ ἔχει πολλοὺς κινδύνους, φανεροὺς καὶ κρυφοὺς. Γι' αὐτὸ καὶ ἀπαιτεῖται προσοχὴ καὶ ἐγρήγορηση. Μόνον οἱ «νήφοντες»,



ταπεινοφροσύνη καὶ δεκτὴ εἰς τὸν Θεὸν καὶ ὄχι ποτὲ μὲν ταπεινός, ποτὲ δὲ ὀξύθυμος καὶ ὀργίλος· διότι ὅποιος νικηθῆ ὑπὸ τοῦ θυμοῦ, ὅλας του τὰς ἀρετὰς ἔχασεν.

Διὰ τοῦτο καὶ σύ, ὅποιος καὶ ἂν ᾔσαι καὶ θέλεις νὰ δεῖξῃς ἔργα μεγάλα, μὴ μέγα ὑψώνεσαι, καὶ τότε εἶσαι μέγας· καὶ ἂν νομίζωμεν ὅτι εἴμεθα ἁμαρτωλοί, τότε γινόμεθα δίκαιοι, καθὼς ἔκαμεν ὁ

Τελώνης. Ἐὰν δὲ εἰπῆς, ὅτι εἶσαι δόκιμος καὶ ἐνάρετος, τότε ἔγινες ἄχρηστος καὶ ἀδόκιμος, ἐὰν καὶ δόκιμος ᾔσαι· διότι τοῖς ὑπερηφάνοις γνωρίζει ὁ Θεὸς νὰ ἐναντιοῦται· καὶ τοιοῦτοτρόπως δίδει χάριν τοῖς ταπεινοῖς ὁ Κύριος· ὅτι Αὐτῷ πρέπει δόξα, κράτος, τιμὴ καὶ προσκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν!

Βλ. Μαργαρίται ἦτοι Διάφοροι Λόγοι τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐτέρων Ἁγίων Πατέρων, περὶ ἐπιθέσεων εἰς ἀπλήν γλῶσσαν πρὸς κοινὴν τῶν Ὁρθόδοξων ὠφέλειαν - Ἐπιμέλεια ἐκδόσεως παρ' Ἱερομονάχου [εἶτα Ἐπισκόπου Κυκλάδων] Παρθενίου Σκουρλιῆ, ἐκδόσεις Βασ. Ρηγοπούλου, Θεσσαλονίκη 1979, Λόγος Εἰκοστὸς Δεύτερος: Περὶ Ταπεινοφροσύνης καὶ Δικαιοσύνης, σελ. 150-152. Διατηρήθηκε ἡ ὀρθογραφία τοῦ πρωτοτύπου.

οὶ διατελοῦντες σὲ ἐπιφυλακὴ πνεύματος καὶ διαλεγόμενοι μετὰ τοῦ Θεοῦ ἐν προσευχῇ καὶ δεήσει, μποροῦν νὰ ξεφύγουν καὶ νὰ γλυτώσουν ἀπὸ τὰ ἔνεδρα, τὶς παγίδες καὶ τὰ βάραθρα ποὺ χαίνουν στὴν πορεία, καὶ ποὺ στήνει ὁ πολυμήχανος ἐχθρὸς γιὰ νὰ συλλάβει καὶ νὰ κακοποιήσῃ ἢ καὶ αἰχμαλωτίσῃ τοὺς ἀμελεῖς καὶ ἀπρόσεκτους.

Ὅμως, ἡ δύναμη τοῦ Σταυροῦ εἶναι φρικτὴ γιὰ τὶς φάλαγγες τῶν ἀπαισίων δαιμόνων. Ὁ τύπος τοῦ Σταυροῦ εἶναι σημειούμενος στὴν ἀγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, τῆς ὁποίας ἀποτελεῖ «ὄπλον εἰρήνης» καὶ «ἀήττητον τρόπαιον». Ὁ Σταυρὸς προεξέχει καὶ σκέπει τὴν Ἐκκλησία, ἡ δὲ ἀγιαστικὴ ἔλλαμψη τοῦ Παναγίου Πνεύματος σκιάζει αὐτήν, ὥστε τὰ μέλη καὶ τὰ τέκνα τῆς νὰ «περιπατοῦν ἐν τῷ φωτί» καὶ νὰ βρίσκουν στὴν πρὸς Οὐρανὸν πορεία τοὺς θεία ἀνάπαυση, γαλήνη ψυχῆς καὶ παρηγορία. Ὅπου οἱ πιστοὶ βαδίζουν «κατὰ πνεῦμα» «καὶ μὴ κατὰ σάρκα», ὅπου ἐπικρατεῖ καὶ κυριαρχεῖ «ὁ νόμος τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ», ἐκεῖ ἐπέρχεται καὶ χαρίζεται **ἐλευθερία** «ἀπὸ τοῦ νόμου τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου» (Ρωμ. 8, 1-4).

Γι' αὐτὸ καὶ προτρεπόμαστε ἀπὸ τὴν ἱερὰ Ὑμνολογία μας νὰ ἀγνισθοῦμε ἐσωτερικὰ κατὰ τὶς ψυχὰς καὶ τὶς καρδιὰς ἀπὸ κάθε κρυφὸ πάθος,



ἀπὸ κάθε πειρασμικὸ ἐπηρρασμό, ὅπως καὶ νὰ καθαρισθοῦμε μὲ τὴν ἐπίμονη ἐργασία τῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν ἔργων καὶ πράξεων, ὥστε νὰ σπεύσουμε ὄχι μόνον νὰ δοῦμε τὸν Τίμιον Σταυρὸ ὑψούμενο καὶ στολιζόμενο, ἀλλὰ καὶ μὲ πίστη καὶ πόθο θερμὰ νὰ τὸν προσκυνήσουμε.

Διότι σὰν μέγας ἥλιος καταυγάζει μὲ τὶς ἀκτίνες του ὅσους εἶναι στὸ σκοτάδι τῆς ἁμαρτίας καλῶντας τοὺς νὰ ἐξέλθουν μὲ τὴν σωτήρια Μετάνοια, καὶ ἐπίσης καταφλέγει τοὺς ἀπεχθεῖς δαίμονες, τοὺς παραλύει καὶ τοὺς διασκορπίζει, λύνοντας καὶ καταστρέφοντας τὰ πονηρὰ ἔργα τους, καὶ φέρνοντας εἰρήνη, ἄφεση καὶ ἐλευθερία.

Καὶ ἀπομένει νὰ μᾶς φωτίσει ὅλους ὅσοι προσεγγίζουμε τὸν Τίμιον Σταυρὸ θεόφρονα καὶ θεάρεστα, καὶ τὸν προσκυνοῦμε μὲ πίστη, γιὰ νὰ λάβουμε συγχώρηση, δύναμη καὶ χάρη θείας ζωῆς καὶ σωτηρίας!

Σταυρὲ τοῦ Θεοῦ Πανάγιε, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει Σου! Ἀμήν.



Πώς να ήρεμήσουμε στις μέρες του κορωνοϊού Έμπιστοσύνη στον Θεό

Ηιστορία με τον κορωνοϊό κάποια στιγμή θα τελειώσει. Κατά βάση, αυτό θα συμβεί σε μερικούς μήνες ή ένα-δύο χρόνια. Άλλά κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου πολλοί θα έχουν προβλήματα με τη σωματική ή την ψυχική τους υγεία όχι τόσο εξαιτίας του ιού όσο από τον πανικό και το υπερβολικό άγχος που τους έχει κυριεύσει. Πώς λοιπόν να αντιμετωπίσουμε την κατάσταση;

Ποιός πανικοβάλλεται και γιατί

Αυτή την περίοδο το άγχος γίνεται ιδιαίτερα επικίνδυνο σε ανθρώπους, οι οποίοι και πριν από τον κορωνοϊό είχαν αύξημένο άγχος. Άν συνήθως αγχώνεστε για τους δικούς σας ανθρώπους, για διάφορους κινδύνους, αν το άγχος σας έχει δημιουργήσει πολλές δυσάρεστες καταστάσεις, τότε σημαίνει ότι είστε αγχωτικός άνθρωπος. Γιατί αν και οι αγχωτικοί άνθρωποι είναι πολλοί, δεν υπάρχει μια καθολική απάντηση στην ερώτηση «πώς να ξεπεράσουμε το άγχος»;

Το άγχος δεν είναι κάποια ασθένεια από μόνη της. Όπως ο ύψηλος πυρετός είναι ένα σύμπτωμα πολλών διάφορων ασθενειών, έτσι και το άγχος είναι σύμπτωμα πολλών και διαφορετικών ψυχολογικών προβλημάτων. Για να αντιμετωπίσουμε το άγχος, χρειάζεται να διαγνώσουμε το ψυχολογικό πρόβλημα που είναι ή πηγή του στον καθένα χωριστά, και μετά να εφαρμόσουμε ψυχοθεραπευτικές παρεμβάσεις που αντιστοιχούν στο συγκεκριμένο κάθε

φορά πρόβλημα.

Το να λύσουμε το πρόβλημα του αύξημένου άγχους πλήρως είναι αρκετά ρεαλιστικό. Άλλά, βεβαίως, αυτό το άρθρο δέ γράφτηκε για να σας πεί απλά: ψάξτε ψυχολόγο.

Άγχος και δαίμονες

Προσωπικά, για μένα είναι ξεκάθαρο ότι το πεδίο της ψυχολογίας δεν είναι κάποιο παράλληλο σύμπαν, απαλλαγμένο από τις ενέργειες γνωστών πνευματικών νόμων. Άν ένας άνθρωπος έχει αύξημένο άγχος, δέ σημαίνει ότι πάσχει από ψυχολογικά προβλήματα μόνο, και ότι ο ίδιος είναι αναμάρτητος.

Βεβαίως και όχι! Όλα τα ψυχολογικά ζητήματα είναι στενά συνυφασμένα με τα πνευματικά, και οι δαίμονες ποτέ δεν αφήνουν αναξιοποίητες τις δυνατότητές τους να βασανίζουν τον άνθρωπο, του οποίου ή ψυχολογική ατέλεια αφήνει ανοιχτά πεδία γι' αυτούς. Γι' αυτό, συμμετέχουν ενεργά και στον μηχανισμό του άγχους και επιτίθενται στον άνθρωπο με αυτές τις ενοχλητικές σκέψεις, οι οποίες τόσο πολύ βασανίζουν τους αγχωτικούς ανθρώπους αυτή την περίοδο:

- Μήπως αρρωστήσω βαριά;
- Μήπως αρρωστήσουν βαριά οι δικοί μου;
- Μήπως χάσω τη δουλειά μου;
- Θα μπορώ να αγοράζω τρόφιμα;
- Θα μπορώ να πληρώνω το δάνειο;

Γι' αυτό, το να αντιστέκεσαι στο άγχος αξίζει όχι μόνο επειδή το να αγχώνεσαι

είναι βασανιστικό και επικίνδυνο για την υγεία, αλλά και για να μην υποτιμάς τον έαυτό σου κάθε φορά που υποτάσσεσαι στην άπατη του διαβόλου και να μην τούς δίνεις λαβή να γίνονται χαιρέκακοι (ή λέξη «χαρά» δέν τούς ταιριάζει).

Να θυμάστε ότι το χαρακτηριστικό με τις επίμονες σκέψεις είναι ότι δέν έχουν πραγματολογική βάση. Τò ψέμα είναι έργαλειό του σατανά. Μην έμπιστεύεστε αυτές τις σκέψεις! Να συλλογίζεστε έτσι: άφοϋ οί ψευτες μου τò ύπαγορεύουν, άρα, τò πιό πιθανόν είναι να μη συμβεί.

Άγχος και άβεβαιότητα

Τò όποιο άγχος πάντα βασίζεται στην άβεβαιότητα. Άν έμεις αυτή τή στιγμή μπορούσαμε να ένημερωθοϋμε από τὰ ηλεκτρονικά μέσα του 2022 για όλες τις στατιστικές θανάτων και τής οικονομικής ζημιάς από την πανδημία, που σ' εκείνη τή στιγμή θά έχει τελειώσει ή θά έχει υποχωρήσει, θά ήρεμούσαμε άμέσως. Άκόμα και αν τὰ θύματα σέ παγκόσμιο επίπεδο θά ήταν έκατομμύρια, πράγμα που είναι πολύ πιθανό.

Άλλά την παρούσα στιγμή υπάρχουν διάφορες έκδοχές, και γι' αυτό ή φαντασία μας, με τή βοήθεια τών δαιμόνων, μάς δημιουργεί κάποιες άσαφείς αλλά για κάποιο λόγο πολύ-πολύ τρομερές άπειλές.

Στήν ψυχολογία υπάρχει ή ακόλουθη πρακτική στην αντιμετώπιση τών φόβων: να φαντάζεται κανείς ότι έγινε τò πιό κακό απ' όσα θά μπορούσαν να είχαν συμβεί. Αυτή την τακτική μπορούμε να εφαρμόσουμε κι έδω. Προσπαθήστε να όρίσετε τί ακριβώς φοβάστε σέ σχέση με την πανδημία, και φανταστείτε την πιό κακή έκδοχή. Για παράδειγμα.



– Η πανδημία διήρκεσε όχι έξι μήνες αλλά δύο χρόνια.

– Στόν πλανήτη πέθαναν 5 έκατομμύρια άνθρωποι (στήν πλειονότητα ηλικιωμένοι).

– Κοιμήθηκε έν Κυρίω κάποιος από τούς ηλικιωμένους συγγενείς σας.

– Χάσατε τή δουλειά σας (και μετά βρήκατε άλλη, με χαμηλότερο μισθό).

– Τρώγατε μόνο ρύζι και ψωμί και για δύο χρόνια δέν πήγατε στη θάλασσα.

– Δέν μπορέσατε να πληρώνετε τò δάνειο (άλλά ή τράπεζα έδωσε παράταση).

Ό,τι και αν φανταστείτε, να τò αποδεχτείτε. Θά νιώσετε πολύ καλύτερα.

Πληροφοριακή δίαιτα

Άλλά, αν μετά από αυτό πάτε ξανά στο ίντερνετ για να παρακολουθήσετε και πάλι «ειδήσεις τής πανδημίας», θά βράζετε σέ αυτό τò καζάνι τών γεγονότων, τών φημών και του πανικού, τότε ή υγιής και είρηνική διάθεση πάλι θά σας εγκαταλείψει και ξανά θά άρχίσετε να άγχώνεστε.

Για άνθρωπους με αύξημένο άγχος αυτή την περίοδο χρειάζεται όπωσδήποτε άυστηρός περιορισμός τών ειδήσεων που παρακολουθοϋμε! Άς ποϋμε, 2 φορές την ήμέρα, κάθε φορά όχι παρα-

(Συνέχεια στην σελ. 170)

Ἡ Πανήγυρις τῆς



Ἡ Πανήγυρις τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης τελέσθηκε καὶ πάλι μὲ ἰδιαίτερη λαμπρότητα στὴν Ἱερὰ Μονὴ μας στὴν Φυλὴ Ἀττικῆς, ἔδρα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς, μὲ προσέλευση ἀναριθμῆτων προσκυνητῶν λόγῳ καὶ τῶν πολὺ καλῶν καιρικῶν συνθηκῶν.

Ἄργα τὸ ἀπόγευμα τῆς Δευτέρας, 1/14.10.2019, τελέσθηκε ὁ Μέγας Ἑσπερινός, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Γρηγορίου, συγχοροστατοῦντων τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου τοῦ καὶ ἄγοντος τὰ ὀνομαστήριά του Σεβ. Μητροπολίτου Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ, τῶν Θεοφ. Ἐπισκόπων Σουτσάβας κ. Σωφρονίου καὶ Γαλασιῶ κ. Διονυσίου τῆς Ἀδελφῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ρουμανίας, τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Νικοπόλεως κ. Βίκτωρος τῆς Ἀδελφῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Βουλγαρίας, τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Βεσσαραβίας κ. Ἀνθίμου τῆς Ἀδελφῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Διασποράς, ὡς καὶ τῶν Ἐπισκόπων Ἐτνα καὶ Πόρτλαντ κ. Αὐξεντίου, Μεθώνης κ. Ἀμβροσίου καὶ Γαρδικίου κ. Κλήμεντος.



Παρέστη ὁ Ἡγούμενος τῆς Μονῆς Ἄρχιμ. π. Θεοδόσιος καὶ μεγάλος ἀριθμὸς Κληρικῶν, καθὼς καὶ μεγάλο πλῆθος Μοναχῶν καὶ Μοναζουσῶν καὶ εὐλαβῶν πιστῶν. Ἐψαλαν ἐόρτια οἱ Χοροὶ τῆς Μονῆς μὲ συνδρομὴ καὶ ἄλλων εὐλαβῶν Ἱεροψαλτῶν.

Πρὸ τοῦ Δι' εὐχῶν, ὁ χοροστατῶν Σεβασμ. Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος ἐξεφώνησε εὐστοχο ἐόρτιο λόγο, ὁ ὁποῖος ἐντυπωσίασε καὶ συγκίνησε.

Τὸ πρωῒ τῆς Τρίτης, 2/15.10.2019,



Ἱερᾶς Μονῆς μας

τελέσθηκε ὁ ἐόρτιος Ὁρθρος καὶ ἡ πανηγυρική πολυαρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία. Τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλινίκου μὴ δυναθέντος νὰ παραστεί, παρὰ τὴν θέλησή του, προέστη ὁ οἰκεῖος Ἱεράρχης Σεβ. Μητροπολίτης Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανὸς καὶ ἔλαβαν μέρος οἱ Σεβ. Μητροπολίται Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας κ. Γερόντιος, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος καὶ Δημητριάδος κ. Φώτιος, ὁ ὁποῖος ἐκφώνησε τὸν πανηγυρικό τῆς ἡμέρας, οἱ Θεοφ. Ἐπίσκοποι Σουτσάβας κ. Σωφρόνιος, Μποτοσανίου κ. Ἰωσήφ καὶ Γαλατσίου κ. Διονύσιος ἐκ Ρουμανίας, ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Νικοπόλεως κ. Βίκτωρ ἐκ Βουλγαρίας, ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Βεσσαραβίας κ. Ἄνθιμος τῆς Ρωσικῆς Διασπορᾶς, καὶ οἱ Ἐπίσκοποι Ἔτνα καὶ Πόρτλαντ κ. Αὐξέντιος, Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος καὶ Γαρδικίου κ. Κλήμης. Ἐπίσης, ἔλαβαν μέρος πολλοὶ Ἱερεῖς καὶ τρεῖς Διάκονοι. Παρέστη μέγα πλῆθος πιστῶν, ὡς καὶ πολλοὶ ἐπίσημοι.

Στὴν Ἀπόλυση, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανὸς ἀπηύθυνε εὐχὰς στοὺς προσελθόντας Κληρικοὺς καὶ λαϊκοὺς. Ἀκολούθησε Λιτανεῖα τῆς ἱ. Εἰκόνας καὶ τῶν Λειψάνων τῶν ἐορταζομένων Ἀγίων, καὶ Ἀρτοκλασία πρὸ τοῦ Ναοῦ.

Ἐν συνεχείᾳ, στὴν δεξίωση στὸ Μεγάλο Ἀρχονταρῆκι τῆς Μονῆς, σύντομους χαιρετισμοὺς ἀπηύθυναν ἐκ μέρους τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου ὁ Σεβ. Δημητριάδος κ. Φώτιος, καὶ ἐπίσης χαιρέτισαν οἱ Ἀντιπρόσωποι τῶν Ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν Θεοφ/τοι Νικοπόλεως κ. Βίκτωρας, Βεσσαραβίας κ. Ἄνθιμος καὶ Γαλατσίου κ. Διονύσιος, ὡς καὶ ὁ Δήμαρχος Φυλῆς κ. Παππούς.



(Συνέχεια από την σελ. 167)

πάνω από 10 λεπτά.

Αλλά επειδή τὰ κοινωνικά δίκτυα είναι γεμάτα από αυτά τὰ πράγματα, δὲ θὰ καταφέρετε νὰ βάλετε περιορισμό στις εἰδήσεις καὶ τὶς φήμες, ἂν δὲν περιορίσετε καὶ τὴν πρόσβαση στὰ κοινωνικά δίκτυα. Γι' αὐτὸ εἶναι χρήσιμο νὰ βρεῖτε ἄλλες ἀσχολίες. Νὰ διαβάσετε βιβλία, νὰ προσέχετε τοὺς δικούς σας καὶ μὴ ἀνθρώπους, νὰ παρακολουθεῖτε μαθήματα γιὰ τὴν ἐξέλιξή σας... Ὑπάρχουν πάρα πολλὰ χρήσιμα πράγματα νὰ κάνετε πού ὄχι μόνο θὰ σᾶς ἀποσπάσουν ἀπὸ τὶς ἀγχωτικές σκέψεις, ἀλλὰ θὰ ἔχουν καὶ συγκεκριμένο γιὰ σᾶς ὄφελος καὶ θὰ σᾶς ἡρεμήσουν. Καὶ θὰ σᾶς προσφέρουν εὐχαρίστηση!

Ταπείνωση καὶ ἐμπιστοσύνη στὸν Θεό

Σὲ πολλές χώρες εἶναι κλειστοὶ οἱ Ναοί. Ἐδῶ ἔχουν ἐφαρμοστεῖ μέτρα προστασίας στὶς Ἀκολουθίες. Δὲν μποροῦμε νὰ ἀποκλείσουμε τὴν πιθανότητα ὅτι ἀκόμα καὶ σὲ μᾶς, στὴ Ρωσία [τὸ κείμενο εἶναι μεταφρασμένο ἀπὸ τὰ ρωσικά], σὲ περίπτωση πού ἐξαπλωθεῖ ἡ ἐπιδημία οἱ ἐπισκέψεις στοὺς Ναοὺς νὰ περιοριστοῦν γιὰ κάποιο διάστημα.

Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ὁ Θεὸς νικεῖται ἀπὸ κάποια κακὴ δύναμη, ἡ ὁποία στὰ μάτια μας, ἐνάντια στὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ κατακτάει τὸν πλανήτη καὶ τὴν ἀνθρωπότητα; Σὰν ἕνα κατάμαυρο πέπλο τὸ ὁποῖο τυλίγει τὸν καταγάλανο πλανήτη;

Βεβαίως καὶ ὄχι! Ὅλα συμβαίνουν καὶ θὰ συμβαίνουν σύμφωνα μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Ἄρα, γιὰ τὸ καλὸ τῆς ἀνθρωπότητας.

Σὲ τί συνίσταται αὐτὸ τὸ καλὸ, ἐμεῖς

δὲν τὸ ξέρουμε. Ἀλλὰ μποροῦμε νὰ μὴ ἀμφιβάλλουμε ὅτι, ὡς συνήθως, ὅταν ὁ Κύριος κάνει κάτι σὲ μεγάλη κλίμακα, τὸ ὄφελος εἶναι πολὺμορφο.

Γιὰ παράδειγμα, ἐγὼ ἐνιωθα νὰ μὲ ἐκπλήσσει, πού ὁ Θεὸς ἐπιτρέπει στὴν ἰατρικὴ νὰ κάνει τόσο σημαντικὲς ἐπιτυχίες. Βέβαια ἔχουμε καὶ τὴν περίπτωση μερικῶν ἀσθενειῶν, γιὰ παράδειγμα, τὸν καρκίνο, πού κάνει θραύση. Ὅστόσο, τὸ προσδόκιμο ζωῆς σὲ ἀνεπτυγμένες χώρες ἀυξάνεται, πράγμα πού ὀλοφάνερα ὀδηγεῖ τοὺς ἀθεϊστὲς νὰ καυχῶνται καὶ νὰ φαντάζονται ὅτι ἡ ἐξουσία στὴ ζωὴ καὶ στὸ θάνατο εἶναι στὰ χέρια τῶν ἀνθρώπων. Καὶ ἰδοὺ τώρα πού αὐτὴ ἡ πλάνη θὰ κλονιστεῖ, καὶ κάποιοι θὰ θυμηθοῦν τὸν Θεό.

Ὅποτε, ἂς ταπεινωθοῦμε μπροστὰ στὸ κακὸ αὐτὸ σὰν νὰ εἶναι θέλημα Θεοῦ. Εἶναι εὐκόλο νὰ τὰ ἀντιμετωπίζουμε ὅλα ταπεινά. Πολὺ πιὸ εὐκόλο ἀπὸ τὸ νὰ τὰ ὑπομένουμε, ἐπειδὴ ἐμπιστευόμαστε τὴν ἀγάπη καὶ τὴν παντοδυναμία Αὐτοῦ Τὸν Ὅποῖον θεωροῦμε πηγὴ αὐτῶν πού συμβαίνουν.

Ξέρουμε ὅτι ὅσο μεγάλο καὶ νὰ εἶναι τὸ μέγεθος τῆς καταστροφῆς, ἡ προσοχὴ καὶ ἡ δύναμη τοῦ Πατέρα μας ἀρκοῦν γιὰ τὸν καθένα ἀπὸ μᾶς. Καὶ αὐτὸ σημαίνει εἴτε ὅτι τὸ κακὸ δὲ θὰ μᾶς ἀγγίξει, εἴτε ὅτι τὶς ὅποιες δοκιμασίες θὰ περάσουμε θὰ εἶναι γιὰ τὸ καλὸ μας.

Ὁ καθένας γιὰ τὸν ἑαυτό του;

Συχνὰ οἱ ἄνθρωποι μὲ αὐξημένο ἄγχος τείνουν νὰ ἐκφράζουν κάποια ἐχθρικότητα. Αὐτὰ τὰ φαινόμενα ἔχουν τὶς ἴδιες ρίζες. Αὐτὴ τὴν περίοδο, ἡ ἐχθρικότητα μπορεῖ νὰ ἐκφράζεται στὴν αἴσθηση ὅτι μπροστὰ μας ἔχουμε

ώς προτεραιότητα τὸ νὰ ἐπιβιώσουμε ἐμεῖς παρὰ νὰ ἐνδιαφερθοῦμε γιὰ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους. Ἐμεῖς, καὶ ὄχι οἱ ἄλλοι. Στὴ μάχη τῶν σουπερμάρκετ νὰ ἀρπάζουμε ἓνα ρολὸ χαρτί ὑγείας ἢ ἓνα πακέτο ρύζι. Στὴ δουλειὰ νὰ μὴν ἀπολυθοῦμε. Ἄς ἀπολύσουν κάποιους ἄλλους. Καὶ ἂν ἀναγκαστοῦμε νὰ μποῦμε σὲ νοσοκομεῖο, νὰ ἔχουμε ἐμεῖς (ἢ ὁ συγγενής μας) τὸν ἀναπνευστήρα καὶ ὄχι κάποιος ξένος.

Οἱ ἄνθρωποι ποὺ ἔχουν ἀσταθῆ οικονομικὴ κατάσταση, μπορεῖ νὰ ζηλεύουν ἔντονα αὐτοὺς ποὺ ἔχουν πιὸ βέβαιη οικονομικὴ κατάσταση. Μπορεῖ νὰ ἔχουν τὴν αἴσθηση ὅτι εἶναι οἱ πιὸ εὐάλωτοι ἀπὸ ὅλους, καὶ γι' αὐτὸ πρέπει νὰ ἐνεργοῦν πιὸ ἀποφασιστικὰ καὶ ἐπιθετικὰ, μπορεῖ καὶ ὄχι τίμια, γιὰ νὰ ἀρπάξουν κομμάτι ἀπὸ τὴν ὑλική τους εὐημερία. Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι εἶναι οἱ κινητῆρες πανικοῦ. Σὲ πολλοὺς ἡ νευρικότητα ποὺ σχετίζεται μὲ αὐτὴ τὴν κατάσταση, ἀποτυπώνεται μὲ ἐχθρικὴ συμπεριφορὰ στὰ κοινωνικὰ δίκτυα.

Ἀλλὰ ἡ ἐχθρικότητα καὶ ἡ ἐπιθετικότητα μόνο δυσχεραίνουν τὴν ψυχολογικὴ μας κατάσταση καὶ τρέφουν τὸ ἄγχος. Καὶ τὸ ἀντίθετο, ἡ ὑγιὲς συλλογικότητα μᾶς ἡρεμεῖ. Δηλαδή, νὰ συνειδητοποιοῦμε ὅτι ὅλοι εἴμαστε σὲ ἓνα καρᾶβι καὶ ὁ καθένας πρέπει νὰ προσέχει ὄχι μόνο τὸν ἑαυτό του ἀλλὰ καὶ τοὺς ὑπόλοιπους. Εἶμαι σίγουρος ὅτι οἱ ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι τώρα προσέχουν τὶς γιαιγάδες στὴν πολυκατοικία τους, εἶναι ἐν ἀρμονίᾳ καὶ εἰρήνῃ στὴν ψυχὴ.

Τώρα εἶναι καιρὸς νὰ γίνουμε λίγο πιὸ καλοὶ καὶ πιὸ προσεκτικοὶ μὲ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους. Καὶ νὰ θυμηθοῦμε

ὅτι γιὰ μᾶς τοὺς Χριστιανούς, ὁ πλησίον εἶναι ὁ κάθε ἄνθρωπος μὲ τὸν ὁποῖον ἐρχόμαστε σὲ ἐπαφή. Ἐμεῖς οἱ ἴδιοι τὸ χρειάζομαστε πρῶτα ἀπὸ ὅλα.

Ἐνεργὴ πνευματικὴ ζωὴ

Σὲ κάποιους ἀνθρώπους τὸ ἄγχος μπορεῖ νὰ φτάνει σὲ τέτοιο βαθμὸ ὥστε νὰ ὑποφέρει ἀκόμα καὶ ἡ πνευματικὴ τους ζωὴ. Ὁ ἄνθρωπος εἶναι τόσο πολὺ βυθισμένος σὲ ὅλες αὐτὲς τὶς εἰδήσεις, τὰ βιῶματα καὶ τὶς σχετικὲς μὲ αὐτὰ ἐνέργειες πανικοῦ ποὺ δὲν τοῦ μένει χρόνος γιὰ προσευχή.

Ἐπάρχει καὶ τὸ ἄλλο ἄκρο: ἡ προσευχὴ σὰ νὰ συνεχίζεται νὰ γίνεται, ἀλλὰ αὐτὴ νὰ ἀποκτᾶ μία κραυγὴ ἄγχους: «Σῶσε!... Βοήθα!... Φύλαγε!...».

Ἡ κραυγὴ τοῦ ἄγχους δὲν εἶναι προσευχὴ! Νὰ θυμηθοῦμε τί εἶπε κάποιος ἀπὸ τοὺς Ἁγίους: «Νὰ μὴν ἔχεις θλίψεις μπροστὰ στὸν Κύριό σου». Δηλαδή, ὅταν πραγματικὰ προσευχόμαστε, συνειδητοποιοῦμε μὲ Ποιὸν μιλάμε. Τοῦ ἐμπιστευόμαστε τὴ ζωὴ μας καὶ τὶς ζωὲς τῶν δικῶν μας ἀνθρώπων καὶ σκεφτόμαστε τὴ ματαιοδοξία ποὺ ἔχουν ὅλα τὰ ἐπίγεια. Γι' αὐτὸ, ὅταν ξεκινᾶμε νὰ προσευχόμαστε, τὸ ἄγχος καὶ νὰ ὑπῆρχε, φεύγει.

Βεβαίως, αὐτὸ τὸν καιρὸ δὲν πρέπει νὰ χάνουμε τὴν πνευματικὴ μας ζωὴ. Ἀντίθετα, πρέπει νὰ τὴ δυναμώσουμε. Νὰ μὴν ξεχνᾶμε ὅτι ἡ εἰρήνη τῆς ψυχῆς εἶναι ἐνδειξη καὶ καρπὸς σωστῆς πνευματικῆς ζωῆς. Τώρα ἐμεῖς καὶ ἡ πνευματικὴ μας ζωὴ περνᾶμε δοκιμασία. Τί ἀξίζουμε καὶ τί ἀξίζει ἡ πίστη μας;

Εἶναι ἡ κατάλληλη στιγμή νὰ γίνουμε πιὸ ὀλοκληρωμένοι Χριστιανοὶ καὶ πιὸ τέλειοι ἄνθρωποι!

Δ.Σ.



Θαύμα τῆς Ἁγίας Ξένης τῆς Ρωσίδος τῆς διὰ Χριστὸν σαλῆς

Θεσσαλονίκη, 21/4/2020

Σεβαστὲ ἅγιε Ἡγούμενε [...]

Σᾶς γράφω γιὰ νὰ ὁμολογήσω ἓνα θαῦμα ποῦ μοῦ ἔκανε ἡ Ὁσία Ξένη ἡ Ρωσίδα ἡ διὰ Χριστὸν σαλή τῆς Ἁγίας Πετρούπολης. Τὸ περιστατικὸ συνέβη τὸ ἔτος 2011, τὸν Σεπτέμβριο.

Τὸ βιβλίο ποῦ ἐξέδωσε ἡ Ἱερὰ Μονὴ σας τὸ προμηθεύτηκε τὸ 2011 ἀπὸ τὸ Μοναστήριο τοῦ Τιμίου Προδρόμου τῆς Μεταμόρφωσης Χαλκιδικῆς, διότι τυγχάνω πνευματικὸ παιδὶ τοῦ μακαριστοῦ Ἱερομονάχου Γρηγορίου (†2019).

Τὸ ἔτος 2011 ἦταν καθοριστικὸ γιὰ μένα διότι ἀπὸ κακὴ συγκυρία, Κύριος γνωρίζει, βρέθηκα κατηγορούμενη, ὄντας ἀθῶα, μαζί με ἄλλους συναδέλφους μου ἀπὸ τὴν ἐργασία μου γιὰ σοβαρὴ ὑπόθεση ὑπεξαίρεσης (σύνολο 18 κατηγορούμενοι). Ἦμουν ὄχι ἀπλῶς στενοχωρημένη, ἀλλὰ ἀπελπισμένη, διαλυμένη σωματικῶς καὶ ψυχικῶς (ἦταν μῆνας Ἰούλιος 2011). Εὐτυχῶς με στήριξε ἡ πίστη μου στὸν Κύριο Ἰησοῦ Χριστὸ καὶ στὴν Ὑπεραγία μας, τὴν Ὑπερένδοξη Παναγία μας, (καὶ) περίμενα μιὰ βοήθεια στὸ δρᾶμα μου.

Γιὰ νὰ ἐνισχυθῶ πνευματικὰ διάβαζα ὄλο τὸ καλοκαίρι πάρα πολλὰ θρησκευτικὰ βιβλία. Μεταξὺ αὐτῶν καὶ τὸν βίο τῆς Εὐλογημένης ἀπὸ τὸν Θεὸ Ὁσίας Ξένης τῆς Ρωσίδος.

Τὸν Σεπτέμβριο λοιπὸν τοῦ 2011 μαζί με τοὺς δικηγόρους μου (ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μία ἦταν οἰκογενειακὴ φίλη καὶ ὁ ἄλλος διακεκριμένος πρῶην Στρατοδίκης), ἀπο-

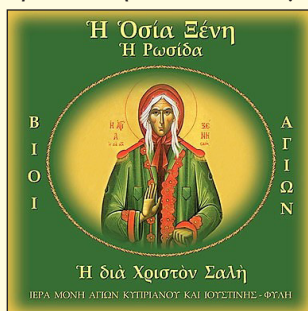
λογήθηκα στὸν Ἀνακριτὴ καὶ μετὰ ἔπρεπε νὰ περιμένω νὰ με δεχθεῖ ὁ/ἡ Εἰσαγγελέας γιὰ νὰ μοῦ ἐπιβάλλει κάποιον περιοριστικὸ μέτρο ἢ νὰ με ἀφήσει ἐλεύθερη. Εἶχα ὑποβάλλει καὶ αἴτημα γιὰ ἀπαλλαγὴ στὸ Συμβούλιο Ἐφετῶν, με Βούλευμα.

Τὸ τμήμα, στὸ ὁποῖο ἐγὼ ἦμουν Προϊσταμένη, δὲν εἶχε ἀπόλυτη σχέση με τὸ διαπραχθὲν ἀδίκημα τῆς ὑπεξαίρεσης. Ἀλλὰ λόγῳ τῆς σοβαρότατης κατηγορίας, συμπεριλήφθηκαν ὅλα τὰ Τμήματα τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Δήμου τῶν κατηγορουμένων, ἀπὸ τὸν Προϋπολογισμὸ

μέχρι τὸ Ταμεῖο (ὄλοι οἱ Προϊστάμενοι).

Ἐνῶ λοιπὸν περίμενα με ἀγωνία ἐξῶ ἀπὸ τὴν πόρτα τοῦ Εἰσαγγελέα Θεσ/νίκης, βλέπω ἀπέναντι στὸν διάδρομο τὴν Ὁσία Ξένη με τὸ μπαστουνάκι της, σκυφτὴ νὰ βρίσκεται ἐξῶ ἀπὸ ἓνα γραφεῖο. Δὲν ξέρω πῶς τὴν ἔβλεπα, ἀλλὰ τὴν ἔβλεπα. Καὶ κάνω τὴν ἐξῆς ἐρώτηση στὸν ἑαυτὸ μου: -Γιατί ἡ Ἁγία περιμένει ἐξῶ ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ γραφεῖο καὶ ὄχι ἐδῶ μαζί σου ἐξῶ ἀπὸ τὸ γραφεῖο τῆς Εἰσαγγελέως;

Ἡ Ἁγία ὅμως ἤξερε πολὺ καλὰ ποῦ περίμενε. Διότι ἡ Εἰσαγγελεὺς ἦταν ἐκεῖ. Ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ γραφεῖο βγῆκε. Ἦρθε μετὰ στὸ γραφεῖο ποῦ περίμενα ἐγὼ καὶ μέσα σὲ ἓνα λεπτὸ μοῦ εἶπε: Εἶστε ἐλεύθερη! Βγῆκε ἀργότερα καὶ τὸ Βούλευμα τοῦ Συμβουλίου Ἐφετῶν με τὸ ὁποῖο ἀπαλλάχθηκα ἐγὼ καὶ ἄλλοι 3 ὑπάλληλοι, συνάδελφοί μου.



Ἡ σειρά τῶν θαυμάτων στὶς ὁποῖες ἀνυψώνεται ὁ πιστὸς κατὰ τὴν Θεία Λειτουργία

ΟΑΓΙΟΣ Μάξιμος ὁ Ὁμολογητὴς ἐκθέτει τὰ ἐπιμέρους τμήματα τῆς Θείας Λειτουργίας, περιγράφοντας τὴν ἀναγωγή, τὸ ἀνέβασμα, τῆς πορείας τοῦ πιστοῦ στοῦ καθένα ἀπ' αὐτά.

Κατὰ τὴν «πρώτη εἴσοδο» (τὴ λεγόμενη Μικρὴ Εἴσοδο), ὁ πιστὸς «ἀποβάλλει τὴν ἀπιστία, αὐξάνει τὴν πίστη, ἐλαττώνει τὴν κακία, προοδεύει στὴν ἀρετὴ καὶ ἐξαφανίζει τὴν ἄγνοια μὲ τὴν προσθήκη τῆς γνώσης». Αὐτὸ συμβαίνει διότι κατὰ τὴν πρώτη εἴσοδο ἐμφανίζεται συμβολικὰ ἀνάμεσά μας ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς, πὺν εἶναι ἡ πηγὴ τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς πίστεως.

Ἀκολουθεῖ ἡ ἀκρόαση τοῦ Εὐαγγελίου, ὅπου δηλώνονται ὅλες οἱ πλευρὲς τῆς πίστεως, τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς γνώσης. Ὁ Ἅγιος Μάξιμος σημειώνει ὅτι τὸ περιεχόμενο τοῦ Εὐαγγελίου εἶναι «ἡ συντέλεια τοῦ

γίνου φρονήματος». Δηλαδή, περιέχει ὅλα ἐκεῖνα τὰ στοιχεῖα πὺν ἔχει ἀνάγκη ὁ ἄνθρωπος, ὥστε νὰ ἐγκαταλείψει τὶς γίνινες σκέψεις καὶ νὰ προσδλέψει πρὸς τὸν οὐρανό.

Ἡ τάση αὐτὴ τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἀνυψωθεῖ πρὸς τὸν οὐρανό, δηλώνεται καὶ μὲ τὸ κλείσιμο τῶν θυρῶν τοῦ ἱεροῦ Βήματος. Συμβολίζεται, ἔτσι, ἡ ἀνάγκη «νὰ κλείσει» ὁ πιστὸς τὶς αἰσθήσεις του πρὸς τὴν ἁμαρτία.



Ἡ «εἴσοδος τῶν ἁγίων μυστηρίων» (ἡ Μεγάλη Εἴσοδος) ὑπεν-



Ἡ εὐγνωμοσύνη μου εἶναι τεράστια στὴν Ἁγία πὺν μὲ βοήθησε καὶ μὲ ἔσωσε. Πάντοτε ἔχω μαζί μου μιὰ μικρὴ Εἰκονίτσα τῆς γιὰ προστασία.

Μὲ ἀξίωσε ὁ Θεὸς νὰ γράψω τὸ Θαῦμα πὺν πραγματοποίησε σὲ μένα ἡ Ἁγία Ξένη ἢ Ρωσίδα. Ἄς εἶναι τοπικὰ μακριὰ ὁ τόπος καταγωγῆς τῆς. Ἐφτασε γρήγορα κοντά μου καὶ μὲ ἔσωσε. Ἄς εἶναι σκυφτὴ μὲ τὸ μπαστουνάκι τῆς. Οὔτε εἰσαγγελεῖς

οὔτε δικηγόροι φθάνουν τὴν σοφία τῆς καὶ τὴν εὐεργεσία τῆς.

Δόξα στὸν Τριάτικο, Ἅγιο Θεό μας!
Δόξα στὸν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό μας!
Δόξα στὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο! Δόξα στοὺς Ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας μας! Εὐχαριστῶ καὶ πάλι τὴν ἐνδοξη Ἁγία, ἀλλὰ καὶ σᾶς γιὰ τὸν χρόνο σας...

Δ.Π.

←
θυμίζει στὸν πιστὸ τὴ Θεϊκὴ Οἰκονομία γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ σωτηρία αὐτὴ πραγματοποιήθηκε μὲ τὴ Σταυρικὴ θυσία, τὴν ὁποία συμβολίζει ἡ Μεγάλη Εἴσοδος.

Ἀκολουθεῖ ὁ ἀπασιμὸς τῆς ἀγάπης. Προκειται γιὰ τὴν ἐκδήλωση καὶ τὴν κατοχύρωση τῆς ὁμόνοιας καὶ τῆς ἀγάπης μεταξύ τῶν Χριστιανῶν κλήρου καὶ λαοῦ. Χωρὶς τὶς ἀρετὲς αὐτὲς εἶναι ἀδύνατη ἡ συμμετοχὴ τοῦ πιστοῦ στὸ ὑπόλοιπο τῆς Θείας Λειτουργίας.

Τὸ «Σύμβολο τῆς Πίστεως» ποὺ ἀκολουθεῖ, θυμίζει στοὺς πιστοὺς ὅλες τὶς εὐεργεσίες τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπο: τὴ δημιουργία, τὴ σωτηρία ἀπὸ τὸ Χριστό, τὸν ἐρχομὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὴ ζωὴ τοῦ ἁγιασμοῦ μέσα στὴν Ἐκκλησία.

Ὁ Τρισάγιος ὕμνος ἐκφράζει τὴ μεγάλη ἀλήθεια, ὅτι ἡ ἀνθρώπινη ψυχὴ εἶναι ἰσότιμη μὲ τοὺς Ἄγγελους στὸ θέμα τῆς δο-

ξολογίας τοῦ Θεοῦ. Τὸ στοιχεῖο αὐτὸ εἶναι σημαντικότερο, διότι συνειδητοποιοῦμε τὴν ἔνωση τοῦ ὑλικοῦ κόσμου (ἄνθρωποι) μὲ τὸν πνευματικὸ κόσμο (Ἄγγελοι) κατὰ τὴ Θεία Λειτουργία.



Ἡ Κυριακὴ Προσευχὴ διαδηλώνει τὴν υἰοθεσία τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸ Θεό. Τονίζεται, ἔτσι, ὅτι μὲ τὴ χάρι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος οἱ πιστοὶ ἀξιώνονται ν' ἀποκαλέσουν τὸ Θεὸ Πατέρα καὶ νὰ αἰσθανθοῦν τὴν οἰκειότητα τῆς ἔνωσής τους μὲ τὸ Θεό.

Ἡ ἐνότητα τοῦ πιστοῦ μὲ τὸ Θεὸ κορυφώνεται μὲ τὴ «μετάληψη τῶν ἀχράντων καὶ ζωοποιῶν Μυστηρίων». Ὅπως σημειώνει ὁ Ἅγιος Μάξιμος, μὲ τὴ Θεία Μετάληψη ὁ ἄνθρωπος ἀξιώνεται νὰ γίνῃ Θεὸς κατὰ χάριν.

Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ἡ Θεία Λειτουργία ὁδηγεῖ τὸν ἄνθρωπο στὸ δρόμο τῆς θέωσης, δηλαδή τῆς ἀνύψωσής του πρὸς τὴν τελικὴ ἐνότητα καὶ ταυτότητα μὲ τὸ Θεό.



Τὸ ἑβδομο ἐτήσιο Μνημόσυνο τοῦ Ἀειμνήστου Μητροπολίτου καὶ Πατρὸς ἡμῶν Κυπριανοῦ

Τὸ Σάββατο μετὰ τῆς Ἀναλήψεως, 17/30.5.2020, ἐτελέσθη στὴν Ἱερὰ Μονὴ μας τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης ἀρχιερατικὸ Συλλεiturγο καὶ ἱερὸν Μνημόσυνον ἐπὶ τῇ ἐβδόμῃ Ἐπετείῳ τῆς πρὸς Κύριον ἐκδημίας τοῦ Ἀειμνήστου Πατρὸς, Γέροντος καὶ Μητροπολίτου μας Κυπριανοῦ (†2013), Κτήτορος καὶ πρώτου Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.



Προέστη ὁ διάδοχος αὐτοῦ Σεβ. Μητροπολίτης Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανὸς καὶ ἔλαβαν μέρος οἱ Θεοφιλ. Ἐπίσκοποι Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος καὶ Γαρδικίου κ. Κλήμης. Ἐπίσης, συλλειτούργησαν ὁ Πανοσ. Ἀρχιμ. π. Θεοδόσιος, Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ Ἱερεῖς τῆς Μητροπόλεως Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς. Προσῆλθε δὲ πλῆθος εὐσεβῶν πνευματικῶν τέκνων τοῦ Ἀειμνήστου, Μοναχῶν καὶ Λαϊκῶν, ἀπὸ τὴν Ἀττικὴ καὶ τὴν Περιφέρειαν.

Κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ Κοινωνικοῦ, ὁ Θεοφ. Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος ἐκφώνησε Ὁμιλία ἀνεφερθεῖς στὰ ποικίλα χαρίσματα τοῦ μεταστάντος Πατρὸς ἡμῶν, ὅπως τὰ ζοῦσε καὶ ἀντιλαμβάνοταν ἀπὸ



τὴν μακρόχρονη συναναστροφή μαζί του καὶ μάλιστα ὄχι μόνον στὴν Ἱερὰ Μονή, ἀλλὰ καὶ στὰ ἀμέτρητα ἱεραποστολικά ταξίδια ἀνὰ τὴν ὑφήλιον.



Μετὰ τὴν τέλεση τοῦ ἱεροῦ Μνημοσύνου, ἐτελέσθη ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ Παρεκκλησίου τῶν Ἁγίων Ἰωάννου Μαξίμοβιτς καὶ Γλυκερίου Ρουμανίας Τρισάγιον στὸ ἱερὸ Μνήμα τοῦ Ἀειμνήστου Μητροπολίτου. Εἴη δὲ ἡ μνήμη Αὐτοῦ ἀγήρως καὶ αἰώνια!





**ΕΪΠΕ
ΓΕΡΩΝ...**

**Καί ἐσεῖς ἀπό μόνοι σας βλέπετε ὅτι βρισκόμαστε
σέ μία ἀποκαλυπτική κατάσταση...**

Μπορούμε νά περιφρουροῦμε ὁλόκληρο τόν κόσμο περιφρουρῶντας τήν ἀτμόσφαιρα τοῦ παραδείσου μέσα μας, διότι ἂν χάσουμε τή Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν, δέν θά σώσουμε οὔτε τόν ἑαυτό μας οὔτε τούς ἄλλους.

Ἐκεῖνος πού ἔχει μέσα του τή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ θά τή μεταδώσει ἀνεπαίσθητα καί στούς ἄλλους. Δέν μπορεῖ νά ὑπάρχει εἰρήνη στόν κόσμο, παρεκτός κι ἂν ὑπάρχει ἐσωτερική εἰρήνη στόν καθένα ἀπό μᾶς... Ἡ εἰρήνη ξεκινᾷ μέσα ἀπό τόν καθένα μας. Ὅταν ἔχουμε μέσα μας εἰρήνη, τή διαχέουμε τριγύρω μας στούς ἄλλους. Μπορεῖτε καί μόνοι σας νά διαπιστώσετε ὅτι ὑπάρχουν πολύ λίγες ταπεινές καί μελιχίες ψυχές πάνω στή γῆ. Εἶναι ὅμως καί ἀληθινά εὐλογημένες!

Καί ἐσεῖς ἀπό μόνοι σας βλέπετε ὅτι βρισκόμαστε σέ μία ἀποκαλυπτική κατάσταση... Τώρα ὅλα μᾶς εἶναι πιά ξεκάθαρα. Μᾶς εἶναι ἀπόλυτα ξεκάθαρο ἐκεῖνο, πού ὁ Ἀπόστολος Ἰωάννης λέει γιά μᾶς: «οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, οἱ οὐκ ἀπεκτάνθησαν ἐν ταῖς πληγαῖς ταύταις, οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν αὐτῶν» (Αποκ. 9:20). «Καί δέν μετάνιωσαν οἱ ἄνθρωποι γιά τά ἔργα τῶν χειρῶν τους». Τί σημαίνει αὐτό; Σημαίνει πώς τά ἔργα τῶν ἀνθρώπων χειρῶν χάλασαν τήν ζωή μέ τά διάφορα δηλητήρια, πού ἐξέπεμψαν στόν ἀέρα πού ἀναπνέουμε καί στό νερό πού πίνουμε... Τά ἔργα τῶν χειρῶν μας δημιούργησαν πολλά καί διά-

φορα, ἀλλά τό χειρότερο ἀπό ὅλα εἶναι, πώς τά τελευταῖα ἑκατό χρόνια δηλητηρίασαν τά πάντα, δηλαδή τόν ἀέρα, τό νερό καί τήν γῆ. Ὅλα!

Ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος ἐφανίστηκε καί μίλησε σέ πολλούς ἀνθρώπους σέ πρόσφατες ἐποχές. Εἶπε ὅτι μεσιτεύει στόν Υἱό της γιά μᾶς, ἀλλά ἐμεῖς δέν μετανοοῦμε.

Μᾶς συμβούλευσε σέ πολλές περιπτώσεις νά μετανοήσουμε, διότι ὁ καιρός περνάει κι ἔρχονται δύσκολες μέρες γιά τοὺς Χριστιανούς.

Μᾶς λέει ὅτι πρέπει νά μετανοήσουμε, ἔτσι ὥστε νά μήν ἔχουμε τήν ἴδια τύχη μέ ἐκείνους πού ἀπομακρύνθηκαν ἀπό τόν Θεό.

Ἐνας ἄνθρωπος τῆς ὕλης δέν μπορεῖ νά καταλάβει ἕναν πνευματικό ἄνθρωπο. Ὅτι λέει ἕνας πνευματικός ἄνθρωπος ἀποτελεῖ γιά τόν ἄνθρωπο τῆς ὕλης μιά φαντασία, διότι ἡ οὐράνια λογική εἶναι ὀλότελα διαφορετική ἀπό τή λογική τοῦ κόσμου τούτου... Οἱ υἱοὶ τοῦ φωτός ἔχουν κληθεῖ νά λάμπουν μέ τή ζωή τους ὅσο περισσότερο μποροῦν, ὥστε νά σκορπίσουν τό φῶς παντοῦ. Διότι ὁ Κύριος εἶπε: «Πῶρ ἦλθον βαλεῖν ἐπί τήν γῆν, καί τί θέλω εἰ ἤδη ἀνήφθῃ!» (Λουκ. 12:49). Αὐτό το πῶρ εἶναι ἡ θεία ἀγάπη. **Ἐμεῖς οἱ Χριστιανοί ἔχουμε κληθεῖ νά σκορπίσουμε στή γῆ τήν ἀτμόσφαιρα τοῦ οὐρανοῦ, τήν αἰωνιότητα, τήν ἀγάπη, τήν εἰρήνη, τήν ἀλήθεια καί τήν ἡμερία.**



Ἀπό τά βιβλία: *Γέροντας Θαδδαῖος τῆς Βιτόβνιτσα, Οἱ λογισμοὶ καθορίζουν τή ζωή μας, ἐκδόσεις «Ἐν πλῆ»*, 2012, καί *Γέροντος Θαδδαίου Βιτόβνιτσα, Πνευματικές Συζητήσεις, ἐκδόσεις «Ὁρθόδοξος Κυψέλη»*, 2014.

Τρία όπλα έχουμε εμείς έναντίον του διαβόλου

ΤΡΙΑ όπλα έχουμε εμείς έναντίον του διαβόλου:

Τό όνομα του Κυρίου Ιησοῦ Χριστοῦ καί τῆς Κυρίας Θεοτόκου, γιά τό όποιο λέγει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης τῆς Κλίμακος ὅτι «δέν ὑπάρχει στόν οὐρανό καί στήν γῆ ἄλλο ἰσχυρότερο ὄπλο, παρά μόνο τό όνομα τοῦ Θεοῦ».

Τό δεύτερο ὄπλο κατά τοῦ νοητοῦ ἔκθρου εἶναι ὁ Τίμιος Σταυρός (Α' Κορ.1,18) (Καί θά ἐρωτήσω αὐτούς πού δέν ἔχουν τόν σταυρό: Μέ ποιο σημεῖο θά προστατευθῆτε ἀπό τόν διάβολο;). Δέν ἔχουν τό σημεῖο τοῦ σταυροῦ, αὐτοί τούς ὁποίους δέν ἀφήνει ὁ διάβολος νά τό κάνουν. Δέν τό ἔχει ματαίως τό σημεῖο αὐτό ἡ Ἐκκλησία μας, ἡ ὁποία ψάλλει: «Κύριε, ὄπλον κατά τοῦ διαβόλου, τόν σταυρόν σου ἡμῖν δέδωκας».



Τό τρίτο ὄπλο προστασίας κατά τοῦ διαβόλου εἶναι ἡ ταπεινωσις τῆς ψυχῆς. Ὄποτε, καί τήν ὥρα τῆς ταραχῆς νά λέγῃς ἀπό τό βάθος τῆς καρδιάς σου: «Γιά τίς ἁμαρτίες μου ὑποφέρω αὐτά, Κύριε. Λύτρωσέ με ἀπό τό κακό!».

Καί νά ἐπιστρέψῃς μέ ταπεινή καρδιά πρὸς τόν Κύριο, ὁποιοσδήποτε κακούς λογισμούς καί νά ἔχῃς δεχθῆ στόν νοῦ σου, διότι βλέπει ὁ Πατήρ τόν κόπο τοῦ υἱοῦ Του καί δέν τόν ἐγκαταλείπει ποτέ.

Ἐπιτρέπει ὁ Θεός τόν πειρασμό νά πλησιάζῃ, σάν ἓνα τελῶνιο τοῦ αἰθέρος στούς δούλους Του γιά νά τούς ἐξετάσῃ, μήπως εὐρίσκεται ἀκόμη μέσα τους φιλαυτία, ὀλίγη ὑπερηφάνεια, ἡ ἰσχυρό θέλημα γιά νά τούς ἐπαναφέρῃ πάλι στήν πρώτη τους κατάστασι, ἢ νά βυθισθοῦν περισσότερο στά πάθη τους...

π.Α.Μ.



